

CÎTEVA DESCOPERIRI ARHEOLOGICE DIN RAIONUL MEDGIDIA (REGIUNEA CONSTANȚA)

LA începutul anului 1952 s-au făcut cercetări arheologice de suprafață în partea de apus a raionului Medgidia, pe teritoriul satelor Mircea Vodă, Gherghina, Țibrinu și Seimenii Mici. În timpul cercetărilor s-au descoperit în câteva locuri urme de viață omenească din diferite epoci ale istoriei vechi. În cele ce urmează vom expune pe scurt rezultatele cercetărilor amintite.

1. În anul 1951, pe teritoriul satului Mircea Vodă, pe locul numit « La Talieni », de lângă șoseaua Cernavoda-Constanța, a fost deschisă o carieră de piatră. Pe panta dealului, deasupra carierei de piatră, se află o văluire de teren, care a atras atenția unui muncitor. El a săpat un mic șanț, dezvelind cu acest prilej o porțiune dintr-un zid masiv.

Cercetarea locului și resturile arheologice găsite dovedesc că pe acel teren se află — acoperite cu pământ — ruinele unei fortificații antice. Biruindu-ne pe forma terenului mărginit de vălurirea de pământ, putem spune că această cetățuie avea forma trapezoidală. Dintre laturi, cea mai lungă este latura de est. Ea are aproximativ 50 m lungime. Cea mai scurtă este latura de sud, lungă de circa 30 m. La suprafața terenului se observă că fortificația a avut la fiecare colț cite un turn ieșit în afară. Turnurile aveau forma rotundă. Căutătorii de comori au scobit în toate cele patru turnuri.

În decursul timpurilor, din zidurile fortificației s-au scos pietre de către locuitori și din această cauză latura de sud a fost distrusă aproape în întregime. Mai puțin au avut de suferit zidurile de pe laturile de est și vest.

Metodele de construcție ale fortificației pe care o descriem se pot preciza analizându-se singura porțiune de zid dezvelită pînă în primăvara anului 1952. Muncitorul de la carieră a scos la iveală o mică parte din fața exterioară a turnului din colțul de sud-est al cetățuiei. În acel loc au fost dezvelite două șiruri de pietre de la temelii și două șiruri din paramentul exterior al zidului. La temelii s-au folosit lespezi de piatră mici și înguste. Primul șir al paramentului este alcătuit din blocuri mari de calcar local. Blocurile sînt feșuite cu grijă. Șirul următor se deosebește de primul prin aceea că intrinșul au fost întrebuințate blocuri de mai multe feluri. Dintre ele nu au rămas *in situ* decît blocurile masive, așezate pe o muckie, din loc în loc, în așa fel ca prin lungimea lor să facă mai strînsă legătură dintre parament și emplecton. Blocurile au fost legate între ele prin mortar compus din var amestecat cu pietricele. Emplectonul este format din mortar și pietre de diferite mărimi. Grosimea zidului a fost de peste 1,5 m (atît măsoară porțiunea dezvelită din grosimea zidului). Pentru a se putea preciza epoca în timpul căreia a fost construită cetatea, am adunat toate cioburile caracteristice pe care le-am găsit în interiorul și în vecinătatea cetății. Buzuindu-ne pe metoda de construcție și pe materialul ceramic adunat, putem spune că fortificația descrisă datează din sec. III e.n.

În timpul lucrărilor din cuprinsul carierei de piatră, muncitorii, îndepărtînd stratul de pământ de deasupra stîncii, au dat de suprafețe plane și adîncituri regulate scobite în stîncă, precum și de cioburi de amfore. Observația ne arată că în acest loc a fost

o carieră de piatră din care romanii au extras piatra necesară pentru construirea cetății de pe coasta dealului.

2. Între gara Mircea Vodă și locul în care șoseaua Cernavoda-Constanța urcă panta din apropierea satului Mircea Vodă, cam la jumătatea distanței se pot aduna fragmente ceramice din timpul ocupației romane.

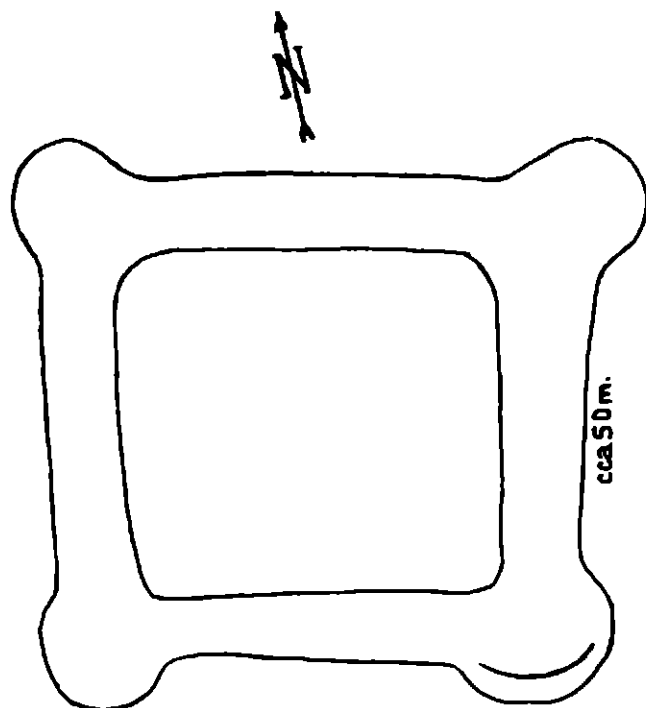

Fig. 1. — Schița fortificației romane de la Mircea Vodă.

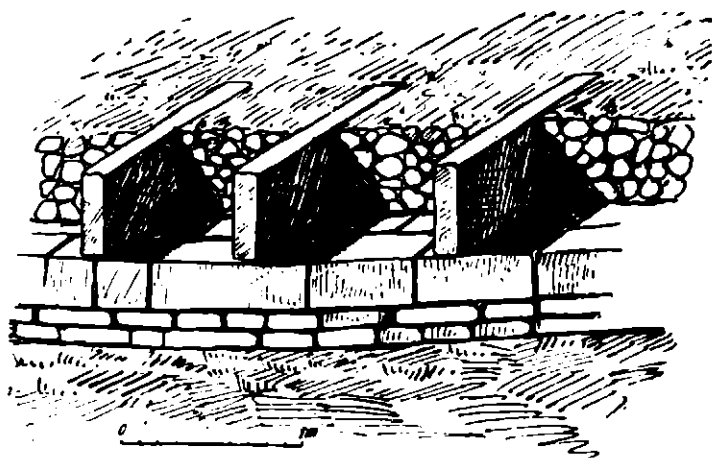

Fig. 2. — Schița porțiunii dezvelite din paramentul zidului fortificației romane de la Mircea Vodă.

Cioburile din epoca feudală timpurie sînt caracterizate prin pasta de culoare portocalie și prin buzele de vas cu « guler » exterior. Merită a fi amintite și un fragment dintr-un vas lucrat din pastă de culoare cenușie și un fragment din fundul unei oale. Pe acesta se păstrează o parte dintr-o marcă de olar, alcătuită din două cercuri concentrice redată în relief. Compoziția pastei precum și prezența mărcii de olar ne permit datarea acestor materiale în secolul X e.n.

3. Pe teritoriul satului Țibrinu, pe versantul de nord al văii cu același nume, în dreptul carierei de humă, la circa 800 m distanță de sat, se găsesc resturile unei așezări rurale romane. Pe panta lină a terasei, la suprafața solului, se găsesc pietre, numeroase fragmente de tegulae și olane din vechile construcții romane. În afară de acestea s-au adunat o seamă de cioburi din diferite vase de lut ars. În funcție de materialul ceramic adunat de pe acest teren, putem data așezarea cu aproximație în sec. III e.n.

4. Lîngă marginea de vest a satului Țibrinu, valea face un cot larg, formînd un bot de terasă cu pantele abrupte. Apele de ploaie spălînd pămîntul de pe panta de sud a platoului au scos la iveală mai multe silexuri și numeroase fragmente ceramice. Unele dintre acestea sînt de aspect neolitic, iar altele datează din epoca feudală timpurie.

Cioburile din prima categorie sînt reprezentate prin cinci fragmente mici de buză și printr-un ciob ornamentat cu două grupuri de linii ce formează un unghi cu virful în jos.

5. Către vest de sugrumătura care desparte lacul Țibrinu de lacul Ramadan, pe malul de nord al acestuia din urmă, se deschide o vale largă (la gura ei sînt trei fîntîni). La aproximativ 100 m spre vest de această vale, pe un teren cu diametrul de peste 60 m, am adunat diferite fragmente ceramice. Două dintre ele datează din epoca feudală timpurie, celelalte sînt din timpul orînduirii comunei primitive: judecînd în funcție de compoziția pastei, ele par a data din epoca bronzului. La suprafață nu am găsit nici un bulgăre de chirpic. S-ar putea ca pe acest loc să se afle un cîmîtir preistoric.

6. Cu prilejul cercetărilor făcute în regiunea satului Seimenii Mici, lîngă malul lacului Ramadan (în dreptul lățimii lui maxime), s-au găsit resturile unei mici așezări. Oamenii ce au trăit aici au ocupat panta lină a unui deal. La suprafața terenului se găsesc pietre de formă neregulată, ce au servit la construcții. De pe acest loc au fost adunate diferite fragmente ceramice, dintre care au fost reținute doar cele caracteristice. Sînt de amintit un fragment dintr-o amforă cu caneluri largi și cioburi din borcane feudale timpurii. Buzuindu-ne pe compoziția pastei, forme și decor, sîntem în măsură să datăm aceste materiale aproximativ în sec. IX—X.

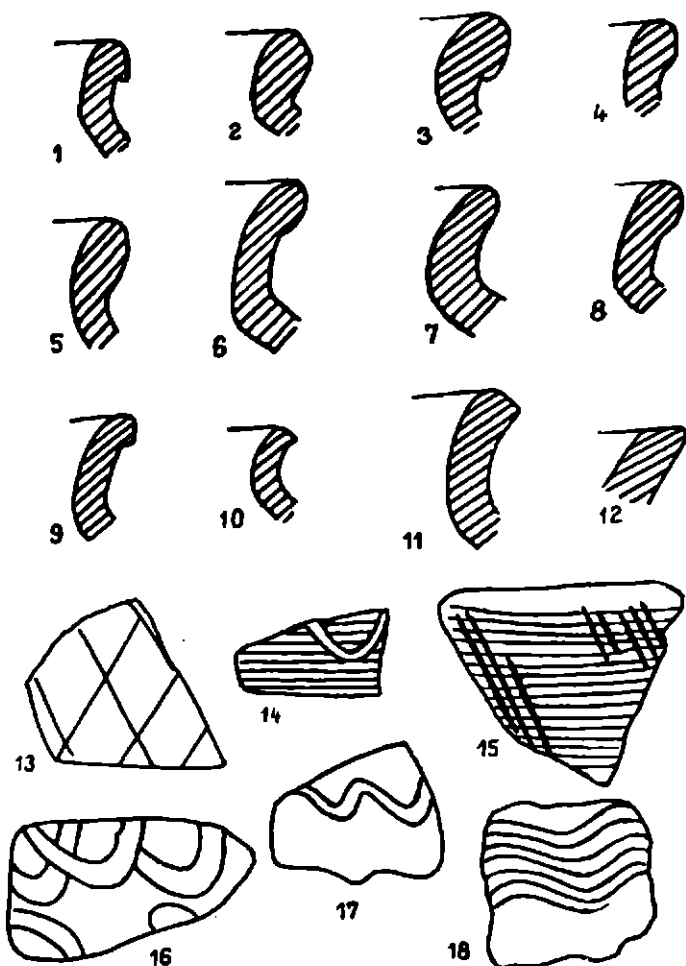

Fig. 3.— Profile și fragmente ceramice din epoca feudală timpurie (sec. IX—X). 1—4 și 16—18, Țibrinu (punctul 3); 5—8 (punctul 4), și 9—15 (punctul 5), Seimenii Mici.

7. Tot în preajma satului Seimenii Mici, lîngă fostul mal al bălții Ramadan (azi secat), pe panta de sud-est a unei văi, s-au descoperit resturi arheologice pe o suprafață restrînsă. Ca și în alte puncte, la suprafață se găsesc pietre din construcții și fragmente ceramice. Dintre aceste cioburi amintim un fragment din toarta unei amfore și citeva frînturi de borcan. Buzuindu-ne pe formele și decorul cioburilor găsite, le datăm cu aproximație în sec. IV—VI.

8. În preajma piscului Preștina, drumul care trece pe la poalele dealurilor, de-a lungul malului fostelor lacuri, se bifurcă. La circa 50 m est de această bifurcație se deschide o vale. Pe platou, între vale și drumul ce urcă piscul, se găsesc numeroase fragmente ceramice. Majoritatea provin din vase în formă de borcan; ele au fost lucrate din pastă care prin ardere a căpătat culoarea portocalie. Ca decor predomină ornamentul compus dintr-o linie incizată în spirală de jur împrejurul vasului. Pe umeri s-au trasat din loc în loc, cu un pieptene, benzi de linii oblice. Aceste cioburi pot fi datate mai precis cu

5. Către vest de sugrumătura care desparte lacul Țibrinu de lacul Ramadan, pe malul de nord al acestuia din urmă, se deschide o vale largă (la gura ei sînt trei fîntîni). La aproximativ 100 m spre vest de această vale, pe un teren cu diametrul de peste 60 m, am adunat diferite fragmente ceramice. Două dintre ele datează din epoca feudală timpurie, celelalte sînt din timpul orînduirii comunei primitive: judecînd în funcție de compoziția pastei, ele par a data din epoca bronzului. La suprafață nu am găsit nici un bulgăre de chirpic. S-ar putea ca pe acest loc să se afle un cîmîtir preistoric.

6. Cu prilejul cercetărilor făcute în regiunea satului Seimenii Mici, lîngă malul lacului Ramadan (în dreptul lățimii lui maxime), s-au găsit resturile unei mici așezări. Oamenii ce au trăit aici au ocupat panta lină a unui deal. La suprafața terenului se găsesc pietre de formă neregulată, ce au servit la construcții. De pe acest loc au fost adunate diferite fragmente ceramice, dintre care au fost reținute doar cele caracteristice. Sînt de amintit un fragment dintr-o amforă cu caneluri largi și cioburi din borcane feudale timpurii. Buzuindu-ne pe compoziția pastei, forme și decor, sîntem în măsură să datăm aceste materiale aproximativ în sec. IX—X.

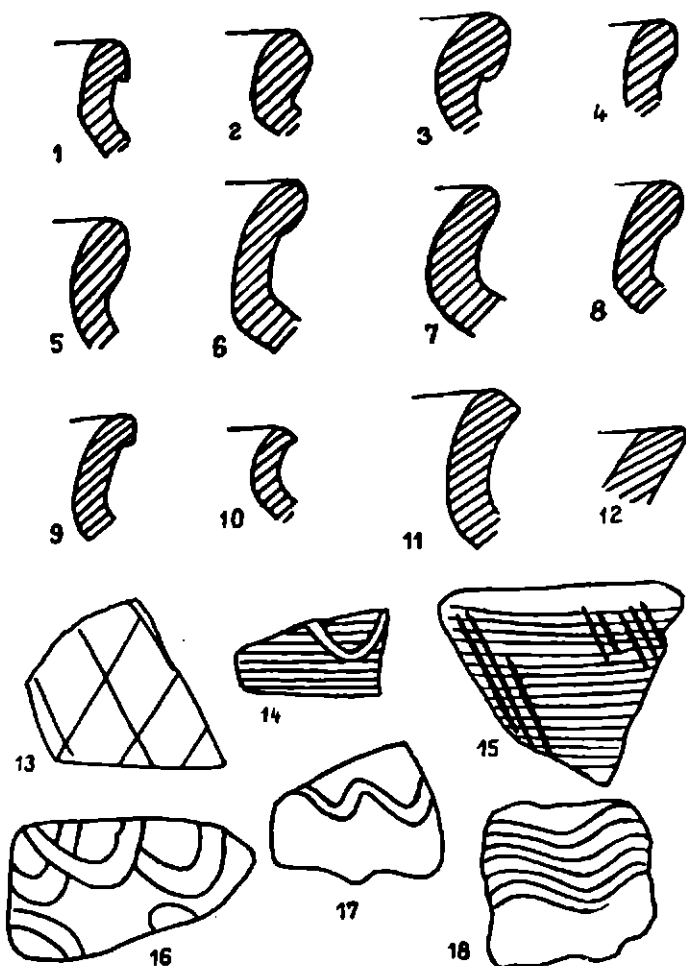

Fig. 3.— Profile și fragmente ceramice din epoca feudală timpurie (sec. IX—X). 1—4 și 16—18, Țibrinu (punctul 3); 5—8 (punctul 4), și 9—15 (punctul 5), Seimenii Mici.

7. Tot în preajma satului Seimenii Mici, lîngă fostul mal al bălții Ramadan (azi sec), pe panta de sud-est a unei văi, s-au descoperit resturi arheologice pe o suprafață restrînsă. Ca și în alte puncte, la suprafață se găsesc pietre din construcții și fragmente ceramice. Dintre aceste cioburi amintim un fragment din toarta unei amfore și citeva frînturi de borcan. Buzuindu-ne pe formele și decorul cioburilor găsite, le datăm cu aproximație în sec. IV—VI.

8. În preajma piscului Preștina, drumul care trece pe la poalele dealurilor, de-a lungul malului fostelor lacuri, se bifurcă. La circa 50 m est de această bifurcație se deschide o vale. Pe platou, între vale și drumul ce urcă piscul, se găsesc numeroase fragmente ceramice. Majoritatea provin din vase în formă de borcan; ele au fost lucrate din pastă care prin ardere a căpătat culoarea portocalie. Ca decor predomină ornamentul compus dintr-o linie incizată în spirală de jur împrejurul vasului. Pe umeri s-au trasat din loc în loc, cu un pieptene, benzi de linii oblice. Aceste cioburi pot fi datate mai precis cu

ajutorul altor două fragmente ceramice împreună cu care au fost găsite și anume: unul de culoare cenușie, decorat printr-o rețea de linii oblice trasate prin lustruire și al doilea, un fragment de amforă. Aceste materiale datează din secolele IX—X.

Alte cercetări de suprafață s-au efectuat între Medgidia și Cernavoda.

Medgidia

1. La aproximativ 220 m spre est de gara Medgidia, pe terenul gospodărici agricole colective, se află o măgură. În raport cu terenul din jur ea are în prezent 2,50 m înălțime. Din informațiile adunate rezultă că pînă de curînd înălțimea locului era mai mare. În 1954, Dr. Ghertner a făcut scurte cercetări de suprafață pe acest loc și a adunat din maluri o seamă de fragmente ceramice. Dr. Ghertner era de părere că o parte din acele fragmente sînt de tip Giulești, iar cealaltă parte ar data din timpul culturii Glina III. La începutul anului 1955 punctul a fost cercetat de Seb. Morintz, care a atribuit sfîrșitului culturii Gumelnița, materialele culese.

Ulterior am executat o nouă cercetare, în timpul căreia am ajuns la următoarele rezultate:

Măgura este formată datorită aglomerării resturilor de viațuire omenească. Ea are circa 60 m lungime maximă și circa 40 m lățime maximă. În partea de apus, în cursul unor lucrări de interes obștesc, o parte din suprafața măgurii a fost distrusă. Porțiunea respectivă are forma unui sector de cerc a cărui coardă este de 15 m lungime și circa 8 m lățime. În prezent malul rezultat în urma săpăturilor are 2,5 m în înălțime. Stratul de cultură ajunge pînă la baza malului și foarte probabil că se continuă în adînc. În mal se delimitează clar două nivele. Nivelul inferior are 1,30 m grosime și este compus dintr-un sol de culoare galbenă care are în amestec o mare cantitate de lut, numeroase bucățele de cărbuni, bucățele de chirpici, oase de animale și cioburi. La baza nivelului, atît cît se observă în mal, nu sînt dezvelite resturi de locuințe. Acestea se află probabil la adîncime mai mare. Deasupra nivelului I este stratul de pămînt corespunzător nivelului II. El este alcătuit în principal din pămînt cu bobul foarte mic, de culoare cenușie. În combinație intră o mare cantitate de cenușă, rezultată în urma arderii locuințelor de la baza nivelului. În mal se observă trei grupuri de bulgări de chirpici, dintre care unii sînt destul de mari. Pe mai mulți bulgări se văd porțiuni de feșială. Multe dintre cioburile adunate au făcut parte din străchini caracteristice culturii Gumelnița.

În afară de cercetările făcute lîngă gara Medgidia, am efectuat o nouă perieghază de-a lungul valului de piatră pe porțiunea cuprinsă între Medgidia și Cernavoda. Cu acest prilej s-a vizitat și cercetat din nou majoritatea castrelor și s-au adunat numeroase fragmente ceramice din epoca feudală timpurie. În cele ce urmează vom descrie complexe în ordinea în care au fost cercetate.

2. Castrul XII (după numerotarea lui Gr. Tocilescu) se află la nord de valul mare de pămînt, pe marginea terasei văii Carasu. După cum rezultă din observația făcută în colțul de NE al fortificației, ea a fost construită din piatră sau valul de pămînt al castrului a avut — cel puțin la exterior — un parament de piatră. Toate fragmentele ceramice adunate provin din vase în formă de borcane, cu buza răsfrîntă arcuit, lucrate din pastă de caolin. Vasele erau ornamentate, pînă sub gît, cu linii orizontale trasate neglijent. Dintr-o altă categorie ceramică face parte un ciob dintr-un borcan, de asemenea din caolin, dar ornamentat prin cîteva dungi late făcute cu vopsea roșie, înainte de ardere. În afară de fragmentele ceramice a fost găsit și un fragment dintr-o gresie de ascuțit făcută din rocă de culoare verde, la fel ca și gresiile din așezarea feudală timpurie de la Garvăn.

În funcție de tehnica olăriei, a formelor și a decorului, materialele arheologice găsite în castrul XII datează din sec. IX—X. Precizăm că pe acel loc nu s-au descoperit alte materiale mai vechi sau mai noi.

3. Castrul mic w (Schuchhardt), ros în cea mai mare parte de ape, se află la poalele pantei înalte de la punctul numit Pietrele. La suprafața terenului din cuprinsul forti-

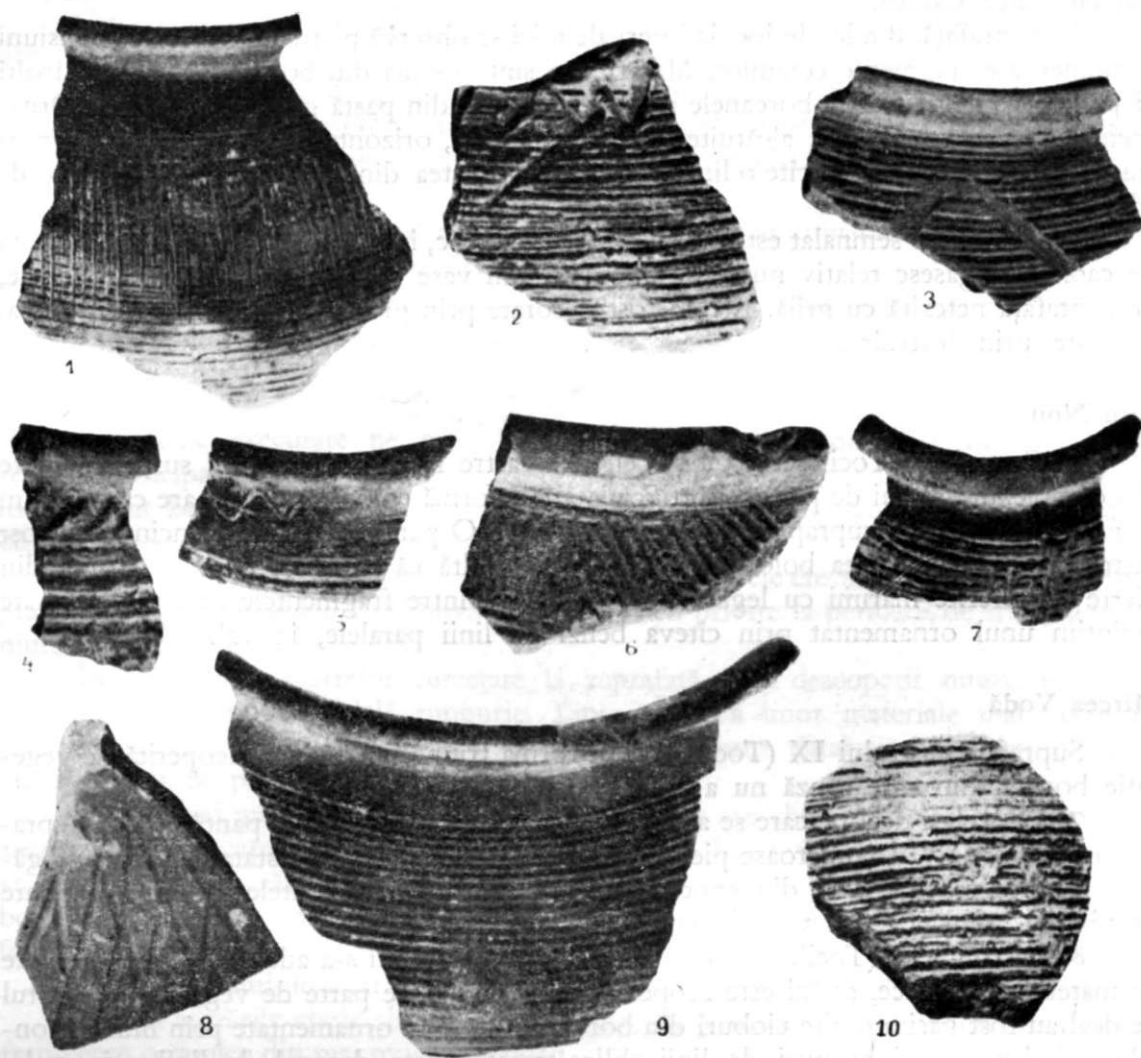

Fig. 4. — Fragmente ceramice din epoca feudală timpurie (sec. IX—X). 1, 6, 7 și 9: Mircea Vodă (castrul VIII); 2, 5 și 8: Remus Oprescu (așezarea de lângă valea Oprescu); 3: Mircea Vodă (așezarea de lângă castrul X); 4: Anghel Saligny (așezarea de lângă castrul VII); 10: Medgidia (castrul mic w).

ficației s-au adunat mai multe fragmente ceramice din borcane feudale timpurii modelate din pastă de caolin. Cioburile au culoarea roșcată și gălbuie și sint ornamentate prin linii orizontale zgiriate neglijent. A fost găsit și un ciob de amforă.

4. Castrul XI (Tocilescu), care are o întindere mare, face parte din complexul valului de piatră. Zidurile fortificației au fost construite din bolovani de calcar, iar nu din blocuri cioplite și feșuite. În interiorul castrului terenul este vălurit și peste tot la suprafață apar pietre din diferite construcții clădite din pietre legate cu pământ, căci pe nici una din ele nu se observă urme de mortar. S-au adunat o serie de cioburi ornamentate din borcane de caolin similare celor din castrul XII.

Remus Opreanu (Gara)

5. Pe panta de vest a văii Remus Opreanu se află, la sud de valul de piatră, lângă el, o întinsă siliște de așezare feudală timpurie. Din suprafața ei s-a cercetat o fișie restrînsă de circa 200 m lungime. Terenul este foarte prielnic pentru așezare, căci el coboară în pantă lină înspre valea Remus Opreanu și se găsește la punctul de întîlnire al acestei văi cu Valea Carasu.

La suprafață, din loc în loc, la intervale mici se observă pietre de diferite dimensiuni și numeroase fragmente ceramice. Majoritatea sînt cioburi din borcane cu umerii înalți și puternic arcuiți. Toate borcanele au fost modelate din pastă gălbuie de caolin. Ornamentele de pe umeri sînt alcătuite din linii paralele, orizontale, combinate cu grupuri mici de linii oblice sau cu cîte o linie în zig-zag, acestea din urmă zgîriate mai jos de gîtul vaselor.

Important de semnalat este faptul că pe același loc, în asociere cu ceramica din pastă de caolin, se găsesc relativ numeroase cioburi din vase lucrate din pastă fină, cenușie, cu suprafața netezită cu grijă. Ele au fost decorate prin grupuri de linii oblice în rețea, realizate prin înstruire.

Satu Nou

6. Castrul X (Tocilescu). Ca și celelalte castre mari amintite mai sus, face parte din complexul valului de piatră. Fortificația are o formă complicată. Se pare că ne aflăm în fața a două castre suprapuse, din epoci diferite. O parte din zidurile incintei au fost distruse. Din examinarea bolovanilor cercetați rezultă că fortificația era construită din pietre de diferite mărimi cu legătură de pămînt. Dintre fragmentele ceramice adunate amintim unul ornamentat prin cîteva benzi de linii paralele, în val.

Mircea Vodă

Suprafața castrului IX (Tocilescu), de formă triunghiulară, este acoperită de vegetație bogată, din care cauză nu a putut fi cercetat.

7. Pe același deal pe care se află castrul IX, la vest de el, pe o pantă lină, la suprafața terenului se văd numeroase pietre. Cercetîndu-se locul s-a constatat că acolo se găsesc resturile unei așezări din epoca feudală timpurie. Fragmentele ceramice adunate provin de asemenea din vase lucrate din pastă de caolin.

8. Castrul VIII (Tocilescu), de pe care acum cîțiva ani s-a adunat o mare cantitate de materiale ceramice, astăzi este acoperit în cea mai mare parte de vegetație. Pe botul de deal au fost găsite multe cioburi din borcane de caolin ornate prin linii orizontale, avînd pe umeri grupuri de linii oblice trasate peste decorul de linii orizontale.

Remarcăm că și aici s-a descoperit un fragment dintr-un vas de culoare galbenă; el are buza vopsită cu o culoare roșie și pe corp are cîteva dungi neregulate trase cu aceeași culoare.

Făclia

9. Pe panta de vest a văii Nică Popa sînt resturile unei întinse așezări. La suprafață sînt răspîndite numeroase pietre și din loc în loc fragmente ceramice. Dintre cele mai multe sînt fragmente din borcane de caolin, iar altele din amfore, toate din epoca feudală timpurie. La un loc cu ele era și un fragment dintr-o brătară de sticlă albastră cu secțiunea pătrată.

10. Pe botul de deal de lângă așezare se găsește castrul VII (Tocilescu); la suprafață s-au adunat foarte puține fragmente ceramice, toate din epoca feudală timpurie.

Anghel Saligny

11. Pe panta lină din partea de est a dealului pe care se află castrul VI, sînt resturile unei așezări din epoca feudală timpurie.

12. În cuprinsul castrului VI (Tocilescu) s-au adunat doar cîteva cioburi feudale timpurii.

Cercetîndu-se terenul din incinta castrului V (Tocilescu) nu s-au găsit resturi arheologice.

13. Pe dealul scund pe care este situat castrul IV (Tocilescu) și la est de el sînt urme bogate ale unei așezări cu construcții de piatră cu pămînt. La suprafața solului se găsesc numeroase fragmente ceramice din epoca feudală timpurie printre care și unele din pastă cenușie.

14. Castrul IV (Tocilescu) este destul de întins și în cuprinsul lui sînt răspîndite la suprafața solului diferite cioburi feudale timpurii.

15. Ultimul a fost cercetat castrul III (Tocilescu), unde s-au găsit doar cîteva fragmente ceramice din epoca feudală timpurie.

★

Cercetările executate pe traseul Mircea Vodă — Seimenii Mici au avut drept rezultat principal lămurirea unora dintre problemele legate de fortificația romană de pe locul numit La Talieni, iar prin descoperirile de pe valea Țibrinului a fost îmbogățită cu noi puncte harta arheologică a regiunii.

Spre deosebire de cercetările de pe primul traseu, cele efectuate pe itinerariul Medgidia—Cernavoda ridică alte probleme importante cu privire la perioada de sfîrșit a mileniului I al erei noastre.

În majoritatea castrelor cercetate la suprafață s-au descoperit numai materiale arheologice din epoca feudală timpurie. Lipsa totală a unor materiale mai vechi în cuprinsul fortificațiilor ar putea servi ca argument pentru datarea construirii complexului valului de piatră în epoca feudală timpurie.

În cele mai multe cazuri, în apropierea castrelor sau chiar alături de ele, se găsesc așezările civile situate totdeauna pe pante line, întinse. La suprafața terenului, acolo unde au fost așezările se găsesc grupuri de pietre pe locul vechilor locuințe, care erau de tipul bordeielor, cum s-a constatat în cazul unei așezări de pe terenul pe care este construită fabrica de ciment de la Medgidia.

Castrele valului de piatră au fost clădite din bolovani legați cu pămînt.

Atît în așezările civile simple, nefortificate, cît și în castre s-au adunat numeroase fragmente ceramice din mai multe categorii.

Din prima categorie fac parte fragmentele ce provin din borcane modelate din pastă de caolin ce au fost ornamentate prin linii paralele orizontale, adesea întretăiate la partea superioară a decorului prin grupuri de linii oblice făcute cu un picptene, cu cîte o linie în zig-zag sau cu mici adîncituri. În cadrul acestei categorii se observă două serii de materiale deosebite prin grosimea pereților vaselor și prin profilul buzei. Cele cu pereții groși sînt foarte probabil mai vechi decît vasele cu pereții mai subțiri cunoscute în prezent în multe așezări feudale timpurii din Dobrogea (Garvăn, Capidava etc.), în nivele datate în sec. IX—X.

În cîteva dintre așezări ceramica de caolin s-a găsit în asociere cu ceramica lucrată din pastă fină, de culoare cenușie. Vasele acestei categorii ceramice erau ornamentate prin grupuri de linii paralele oblice (executate prin lustruire) formînd rețea. Atît prin tehnica de lucru, cît și prin ornamentare, ceramica de culoare cenușie se leagă de cultura Saltovo-Maiatîk.

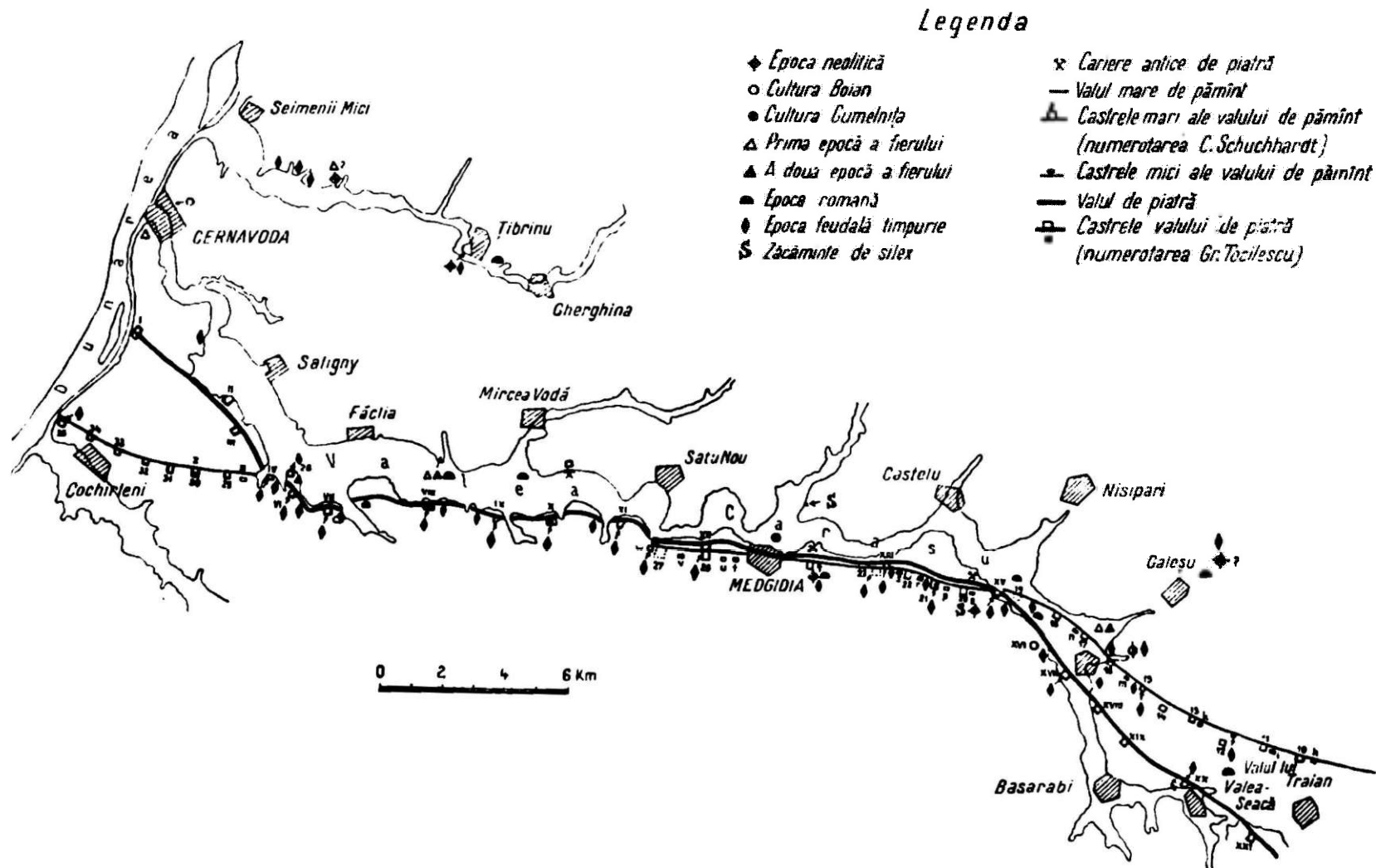

Fig. 5. — Harta descoperirilor arheologice din raionul Medgidia (cercetări de suprafață 1950—1952, 1955).

Cea de-a treia categorie ceramică, mult mai slab reprezentată, este ceramica lucrată de asemenea din caolin dar ornamentată prin vopsire cu o culoare roșie sau brună, înainte de ardere. În câteva cazuri se constată că buza borcanelor era vopsită în interior, și pe suprafața vaselor se trăgeau linii late care uneori alcătuiau o rețea neregulată.

Toate cele trei categorii ceramice (vasele de caolin cu pereții subțiri, vasele cenușii și cele vopsite cu roșu) au coexistat în sec. IX—X.

Dacă materialul ceramic găsit în așezări și în castre datează din secolele IX—X, se pune problema cărei formațiuni statale bine încheiate îi poate fi atribuită construirea complexului valului de piatră?

Nu pot fi avute în vedere decât două posibilități; ori valul a fost construit în timpul primului imperiu bulgar, ori după recucerirea Dobrogei de către bizantini.

Înclinăm pentru prima explicație, pentru că așezările de lângă valul de piatră prin întinderea lor și prin cantitatea de materiale ne indică o existență îndelungată și în al doilea rând deoarece curînd după înfrîngerea lui Sviatoslav, bizantinii și-au întins stăpînirea pînă la gurile Dunării nemaivînd nevoie de a crea un limes în lungul văii Carasu.

EUGEN COMȘA

АРХЕОЛОГИЧЕСКИЕ НАХОДКИ В РАЙОНЕ МЕДЖИДИИ КОНСТАНЦСКОЙ ОБЛАСТИ

(КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ)

Во время поверхностных исследований, произведенных вдоль долины Карасу и Тибрину, было обнаружено много пунктов, содержащих археологические остатки различных эпох, в частности, небольшое римское укрепление близ села Мирча Вода и довольно многочисленные раннефеодальные поселения в окрестностях нескольких castrum каменного вала. Найденные в этих поселениях фрагменты керамики датируются IX—X веками.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — Чертеж римского укрепления в Мирча Вода.

Рис. 2. — Чертеж вскрытой части наружной стороны стены римского укрепления в Мирча Вода.

Рис. 3. — Профиль керамических фрагментов раннефеодальной эпохи (IX—X веков). 1—4 и 16—18 (место 3) — Цибрину; 5—8 (место 4) и 9—15 (место 5) — Сеймени Мичи.

Рис. 4. — Керамические фрагменты раннефеодальной эпохи (IX—X веков). 1, 6, 7, 9 — Мирча Вода (castrum VII); 2, 5, 8 — Ремус Опряну (поселение вблизи долины Опряну); 3 — Мирча Вода (поселение вблизи castrum X); 4 — Ангел Салини (поселение вблизи castrum VII); 10 — Меджидия (небольшой castrum w).

Рис. 5. — Карта археологических находок в районе Меджидия (поверхностные исследования 1950—1952, 1955 годов).

QUELQUES DÉCOUVERTES ARCHÉOLOGIQUES DU DISTRICT DE MEDGIDIA (RÉGION DE CONSTANȚA)

(RÉSUMÉ)

Au cours des recherches de surface effectuées le long des vallées de Carasu et de Tîbrinu, des vestiges archéologiques, d'époques diverses, ont été découverts en plusieurs endroits. L'auteur mentionne particulièrement une petite fortification romaine à proximité du village de Mircea Vodă, ainsi que le nombre assez élevé d'établissements datant de la haute époque féodale, au voisinage des castrums du vallum de pierre. Les tessons céramiques trouvés dans ces stations datent des IXe et Xe siècles.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — Croquis de la fortification romaine de Mircea Vodă.

Fig. 2. — Croquis de la portion déterrée du parement du mur de la fortification romaine de Mircea Vodă.

Fig. 3. — Profils et tessons céramiques de haute époque féodale (IX—X siècles). Țibrinu: 1—4 et 16—18 (voir le texte roumain, lieu de la découverte n° 3). Seimenii Mici: 5—8 (voir le texte roumain, lieu de la découverte n° 4) et 9—15 (voir le texte roumain, lieu de la découverte n° 5).

Fig. 4. — Tessons céramiques de haute époque féodale (IX—X siècles); 1, 6, 7 et 9: Mircea Vodă (camp VIII); 2, 5 et 8: Remus Oprăanu (établissement à proximité de la vallée Oprăanu); 3: Mircea Vodă (établissement à proximité du camp X); 4: Anghel Saligny (établissement à proximité du camp VII); 10: Medgidia (le petit camp w).

Fig. 5. — Carte des découvertes archéologiques faites dans le district de Medgidia (recherches en surface — 1950—1952, 1955).